

एलियाह - क्रमांक अकरा

पहिली चूक

Jeff Pippenger

2023-10-15

प्राचीन इस्राएलच्या प्रारंभी आरौनाच्या सुवर्ण वत्साच्या बंडाचे भविष्यसूचक अनुरूपत्व एप्रैमच्या उत्तरेकडील राज्यातील दहा वंशांच्या प्रारंभी यरोबामाच्या बंडाशी आढळते. या पवित्र इतिहासांमध्ये 1863 मधील अॅडव्हेंटिझमच्या बंडाचे प्रतिरूप दर्शविले गेले आहे.

निःसंशय, 1863 साठी इतरही साक्षी आहेत; परंतु आरोन आणि राजा यारोबाम अशी साक्ष पुरवितात की जी 1863 च्या इतिहासावर आच्छादितपणे अध्यारोपित होते, आणि ते सर्व इतिहास एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीचे चित्रण करतात, जी प्रोटेस्टंट शृंग आहे, केवळ बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या अंतिम दिवसांतच नव्हे, तर परिविक्षेच्या समाप्तीपर्यंत. ते इतिहास सहाव्या राज्यातील रिपब्लिकन शृंगाच्या समांतर इतिहासालाही संबोधित करतात.

सामान्यतः, विश्वास ठेवणाऱ्यांसाठी ही गोष्ट स्वीकारणे अतिशय कठीण सत्य ठरते की सातव्या-दिवशीचे अॅडव्हेंटिस्ट चर्च हे जगाच्या अंतकाळी देवाचे अवशिष्ट लोक आहेत. हाच आमचा पहिला भ्रम आहे. रविवार-कायद्याच्या संकटाच्या काळात ध्वजाप्रमाणे उंचावले जाणारे लोक लाओदिकियाच्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतात, यासाठी कोणताही बायबलाधारित पुरावा नाही. तसे आहे हा खोटा पूर्वाधार स्वीकारणे, हीच आमची पहिली चूक आहे. जगाच्या अंतकाळातील तो ध्वज त्यांच्या लोकांचा बनलेला आहे ज्यांना सैतानाच्या सभास्थानातील सदस्यांनी बाहेर टाकले होते.

आणि तो राष्ट्रंसाठी ध्वज उभारेल, आणि इस्राएलच्या हाकलून दिलेल्यांना एकत्र जमवील, आणि पृथ्वीच्या चारही कोपऱ्यांतून यहुदाच्या विखुरलेल्यांना गोळा करील. यशया 11:12.

जे चिन्ह ठरणार आहेत त्यांना बाहेर टाकणारे लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिस्टच आहेत.

परमेश्वराच्या वचनाने थरथरणाऱ्यांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका; माझ्या नावासाठी तुमचा द्वेष करणारे, तुम्हाला बाहेर काढणारे तुमचे भाऊ म्हणाले, “परमेश्वराचा गौरव होवो”; परंतु तो तुमच्या आनंदासाठी प्रकट होईल, आणि ते लज्जित होतील. यशया 66:5.

जे ध्वजचिन्ह आहेत त्यांना ख्रिस्ताच्या “नावासाठी” बाहेर टाकले जाते. जे नाव द्वेष उत्पन्न करते ते अल्फा आणि ओमेगा आहे; कारण अल्फा आणि ओमेगाचा सिद्धांतच बायबलमधील भविष्यवाणीत सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीचे प्रतिनिधित्व कोण करते हे स्पष्टपणे ओळखून देतो. दहा कुमारींचे दृष्टांत अॅडव्हेंटवादाचे प्रतिनिधित्व करतो.

“मत्तय २५ मधील दहा कुमारींचा दृष्टान्त देखील अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाचे चित्रण करतो.” The Great Controversy, 393.

ही दृष्टांतकथा अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी पूर्ण झाली होती, आणि शेवटी ती पुन्हा अक्षरशः पूर्ण होते.

“दहा कुमारीकांच्या दृष्टांताकडे मला वारंवार निर्देश केले जाते; त्यांपैकी पाच शहाण्या होत्या आणि पाच मूर्ख. हा दृष्टांत अगदी अक्षरशः पूर्ण झाला आहे आणि होणार आहे, कारण याचा या काळासाठी विशेष असा उपयोग आहे, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणेच, तो पूर्ण झाला आहे व काळाच्या समाप्तीपर्यंत वर्तमान सत्य म्हणून राहील.” Review and Herald, August 19, 1890.

ज्या मूर्ख कुमारिका जाग्या होतात आणि त्यांच्याकडे तेल नाही हे ओळखतात, त्या लाओदिकीया आहेत.

“मूर्ख कुमारिकांद्वारे दर्शविलेली मंडळीची अवस्था, हिलाच लाओदिकीयेची अवस्था असेही संबोधले जाते.”
Review and Herald, August 19, 1890.

शहाण्या कुमारिकांचा संघर्ष, ज्यांचे प्रतिनिधित्व फिलाडेल्फियाच्या मंडळीप्रमाणेही केलेले आहे, तो अशा एका मंडळीशी आहे जी स्वतःला यहुदी असल्याचा दावा करते, परंतु ते तसे नाहीत.

पहा, जे स्वतःला यहुदी म्हणवितात, पण तसे नाहीत, उलट खोटे बोलतात, अशा सैतानाच्या सभागृहातील लोकांना मी असे करीन की ते येऊन तुझ्या पायांपुढे नतमस्तक होतील, आणि मी तुझ्यावर प्रेम केले आहे हे जाणतील. प्रकटीकरण 3:9.

महान निराशेनंतरच्या अगदी पहिल्याच प्रकाशनात सिस्टर व्हाइट यांनी या वचनाचा संदर्भ घेतला आहे.

“तुम्ही असा विचार करता की संतांच्या पायांपुढे उपासना करणारे, (Revelation 3:9), शेवटी तारण पावतील. येथे मला तुमच्याशी असहमती दर्शवावी लागेल; कारण देवाने मला दाखविले की हा वर्ग कबुली देणारे Adventists होते, जे पतित झाले होते, आणि ‘त्यांनी देवाच्या पुत्राला स्वतःकरिता पुन्हा क्रूसावर चढविले, आणि त्याची उघड लाज घातली.’ आणि ‘परीक्षेच्या वेळेस,’ जी अजून यावयाची आहे, प्रत्येकाचा खरा स्वभाव प्रकट करण्यासाठी, त्यांना कळेल की ते सर्वकाळासाठी हरविले गेले आहेत; आणि आत्मिक वेदनेने ग्रासले जाऊन, ते संतांच्या पायांपुढे नतमस्तक होतील.” Word to the Little Flock, 12.

यशया अध्याय पाचमध्ये द्राक्षमळ्याचे गीत, जे ख्रिस्ताने नंतर उपयोगात आणले, त्याचा प्रथमच उल्लेख करण्यात आला आहे.

आता मी माझ्या परमप्रियासाठी, माझ्या प्रियाच्या द्राक्षमळ्याविषयी, माझ्या प्रियाचे एक गीत गाईन. माझ्या परमप्रियाचा एक द्राक्षमळा अतिशय फलद्रूप टेकडीवर होता. त्याने त्यास कुंपण घातले, त्यातील दगड वेचून काढले, आणि उत्तमात उत्तम द्राक्षवेल त्यात लावली; त्याने त्याच्या मध्यभागी एक मनोरा बांधला, आणि त्यात द्राक्षरस काढण्यासाठी कोल्हूही तयार केला; आणि त्याने अशी अपेक्षा केली की त्यातून चांगली द्राक्षे येतील, परंतु त्यातून रानटी द्राक्षे आली. आणि आता, हे यरुशलेमेतील रहिवाशांनो आणि यहुदाच्या पुरुषांनो, मी तुम्हांस विनंती करतो, माझ्या आणि माझ्या द्राक्षमळ्यामध्ये न्याय करा. माझ्या द्राक्षमळ्यासाठी जे काही अधिक करता आले असते, ते मी त्यात केले नाही असे काय आहे? मग मी त्यातून चांगली द्राक्षे येतील अशी अपेक्षा केली असता, त्यातून रानटी द्राक्षे का आली? यशया 5:1-4.

ही दृष्टांतकथा, जुन्या करारात असो वा नव्या, देवाची मंडळी त्यांनी उत्पन्न करावयास उभारण्यात आलेली फळे आणण्यास नकार दिल्यामुळे देवाकडून नाकारली गेली आहे, असे दर्शविते. यशया पाचमध्ये, दृष्टांताच्या शेवटी, द्राक्षमळ्याची शिक्षा ओळख करून दिली जाते, आणि त्याचवेळी राष्ट्रांसाठी एक ध्वज उभारण्याचे वचनही दिले जाते. स्पष्टच आहे की द्राक्षमळा हा तो ध्वज नाही.

म्हणून परमेश्वराचा क्रोध त्याच्या लोकांवर प्रज्वलित झाला आहे; आणि त्याने त्यांच्याविरुद्ध आपला हात लांबविला आहे, आणि त्यांना प्रहार केला आहे; आणि डोंगर थरथर कापले, आणि त्यांची प्रेते रस्त्यांच्या मध्यभागी फाटून पडली. या सर्व असूनही त्याचा क्रोध फिरलेला नाही, तर त्याचा हात अजूनही लांबविलेला आहे. आणि तो दूरवरच्या राष्ट्रांसाठी एक ध्वज उभारील, आणि पृथ्वीच्या टोकापासून त्यांना शीळ घालून बोलावील; आणि पाहा, ते वेगाने, अतिशय त्वरेने येतील. यशया ५:२५, २६.

नंतर येशूने जेव्हा ते गीत दृष्टांताच्या रूपाने गायले, तेव्हा त्याचा निष्कर्षही तितकाच निर्णायक होता.

आणखी एक दृष्टांत ऐका: एक गृहस्थ होता; त्याने द्राक्षमळा लावला, त्याभोवती कुंपण घातले, त्यात द्राक्षरस काढण्याचा घाणा खोदला, आणि एक मनोरा बांधला; मग तो मळा कुळांकडे भाड्याने देऊन दूरदेशी निघून गेला. फळांचा हंगाम जवळ आला तेव्हा त्याने आपल्या सेवकांना त्या कुळांकडे पाठविले, म्हणजे त्यांनी त्याची फळे त्याच्याकडे आणून द्यावीत. पण त्या कुळांनी त्याच्या सेवकांना धरले; एकाला मारहाण केली, दुसऱ्याला ठार

मारले, आणि आणखी एकावर दगडमार केला. पुन्हा त्याने पहिल्यांपेक्षा अधिक सेवक पाठविले; आणि त्यांनी त्यांच्याशीही तसेच केले. पण शेवटी त्याने आपला पुत्र त्यांच्याकडे पाठविला, असे म्हणत, 'माझ्या पुत्राचा तरी मान राखतील.' परंतु त्या कुळांनी पुत्राला पाहिले तेव्हा ते आपापसात म्हणाले, 'हा वारस आहे; चला, याला ठार मारूया आणि त्याचा वारसा बळकावून घेऊया.' मग त्यांनी त्याला धरून द्राक्षमळ्याबाहेर फेकून दिले आणि त्याला ठार मारले. म्हणून द्राक्षमळ्याचा धनी येईल, तेव्हा तो त्या कुळांचे काय करील? ते त्याला म्हणाले, 'तो त्या दुष्ट मनुष्यांचा अतिशय दारुण नाश करील, आणि आपला द्राक्षमळा अशा दुसऱ्या कुळांकडे भाड्याने देईल, जी योग्य वेळी त्याची फळे त्याला देतील.' येशू त्यांना म्हणाला, 'तुम्ही शास्त्रांत हे कधी वाचले नाही काय, की, "ज्या दगडाला बांधणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोनशिला झाला आहे; हे प्रभूकडून झाले आहे, आणि ते आमच्या दृष्टीने अद्भुत आहे?" म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, देवाचे राज्य तुमच्याकडून काढून घेतले जाईल आणि त्याची फळे उत्पन्न करणाऱ्या राष्ट्रांला दिले जाईल. आणि जो कोणी या दगडावर पडेल, तो चुरडला जाईल; परंतु ज्याच्यावर हा दगड पडेल, त्याला तो पूर्णपणे भरडून टाकील.' आणि मुख्य याजक व फरीशी यांनी त्याचे दृष्टांत ऐकले, तेव्हा तो त्यांच्याविषयी बोलत आहे, हे त्यांनी ओळखले. मत्तय 21:33-45.

लाओदीकियाची सातव्या-दिवशीची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी ही उंचावलेली पताका नाही. प्राचीन इस्राएलद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आलेली शेवटच्या दिवसांतील द्राक्षमळा म्हणजे लाओदीकियाची सातव्या-दिवशीची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी होय; परंतु अशी एक जाति उत्पन्न होईल जी असे फळ आणील की जे प्रथमफळे म्हणून पात्र ठरेल, आणि तेच एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार आहेत.

ज्यांनी स्त्रियांबरोबर स्वतःला अपवित्र केले नाही, ते हेच आहेत; कारण ते कुमार आहेत. कोकरू जिथे जाईल तिथे त्याच्या मागे जाणारे हेच आहेत. देवासाठी व कोकरासाठी प्रथमफळे म्हणून हे मनुष्यांमधून विकत घेतले गेले आहेत. प्रकटीकरण १४:४.

निशाण म्हणून त्यांचा उपयोग गृहस्वामी अंतिम कापणी आत आणण्यासाठी करील. लौदीकीय सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी ही ती द्राक्षमळा आहे, जिने मोशेच्या "सात वेळा" या पायाभूत दगडाला नाकारले. त्या बिंदूपासून पुढे अधिकाधिक अंधकारात सतत अधःपतन होत गेले. हे निशाण "येशूचे मूळ" असेल. येशूचे मूळ, म्हणजे दावीद, हे येशूने आपल्या इतिहासातील कुतर्क करणाऱ्या यहुदांसमोर सादर केलेल्या अगदी अंतिम सत्याचे प्रतिनिधित्व करते. ते अल्फा आणि ओमेगा या तत्त्वाचे प्रतीक आहे, जे प्राचीन व आधुनिक इस्राएलमधील अविश्वासू कुळवाडी समजण्यास नकार देतात.

त्या दिवशी येशयाचा एक मूळ फुटेल, जो लोकांसाठी निशाण म्हणून उभा राहील; त्याच्याकडे अन्यजातीचे लोक शोध घेतील; आणि त्याचा विसावा गौरवशाली असेल. यशया 11:10.

सिस्टर व्हाइट आणि जेम्स व्हाइट यांनी स्पष्टपणे दाखवून दिले आहे की १८५६ पर्यंत ही चळवळ लाओदीकीया झाली होती; मग तिने लाओदीकीया लोकांसाठीचा संदेश कधी स्वीकारला, असे ती कुठे ओळखून देते? तिने कधीच तसे केले नाही. आपली पहिली चूक म्हणजे सातव्या-दिवसाची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी आपल्या इतिहासाच्या प्रवासात विजयी मंडळी राहिली आहे, हा दावा स्वीकारणे होय. प्रत्यक्षात याच्या अगदी उलट आहे. जर आपण ही पहिली चुकीची गृहिती स्वीकारली, तर त्याविरुद्ध शिकवणाऱ्या भविष्यवाणीतील सत्यांपासून आपले डोळे मिटले जातात. उदाहरणार्थ, सिस्टर व्हाइट पुन्हा पुन्हा असे ओळखून देते की प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलचा इतिहास आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलच्या अनुभवाचे आणि इतिहासाचे उदाहरण ठरतो. अनेकदा, आधुनिक इस्राएलसाठी उदाहरण म्हणून ती जेव्हा प्राचीन इस्राएलचा उल्लेख करते, तेव्हा त्याच वेळी ती याच सत्याविषयी प्रेषित पौलाचे प्रसिद्ध विधानही उद्धृत करते.

ही सर्व गोष्टी त्यांना उदाहरणरूपाने घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आला आहे अशा आपल्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत. 1 करिंथकरांस 10:11.

अकराव्या वचनात प्रेरित पौल मागील दहा वचनांचा सारांश देत आहे.

याविषयी, बंधूनी, तुम्ही अज्ञानी राहू नये अशी माझी इच्छा आहे: आपल्या सर्व पितरांवर मेघ होता, आणि सर्व जण समुद्रातून गेले; आणि सर्वांनी मेघात व समुद्रात मोशेकडे बाप्तिस्मा घेतला; आणि सर्वांनी तेच आध्यात्मिक अन्न खाल्ले; आणि सर्वांनी तेच आध्यात्मिक पेय पिले; कारण त्यांच्यामागे येणाऱ्या त्या आध्यात्मिक खडकातून त्यांनी पिले; आणि तो खडक ख्रिस्त होता. तरीही त्यांच्यापैकी अनेकांवर देव प्रसन्न नव्हता; कारण ते अरण्यात पराभूत होऊन पडले. या गोष्टी आपल्यासाठी दृष्टांत ठरल्या, यासाठी की, जसे त्यांनी वाईट गोष्टींची वासना धरली तसे आपण धरू नये. आणि त्यांच्यापैकी काही जण जसे मूर्तिपूजक झाले तसे तुम्ही होऊ नका; जसे लिहिले आहे, “लोक बसून खाऊन-पिऊन उठले आणि क्रीडा करू लागले.” आणि त्यांच्यापैकी काहींनी जसे व्यभिचार केला तसे आपण करू नये; आणि एका दिवसात तेवीस हजार पडले. आणि त्यांच्यापैकी काहींनी जशी ख्रिस्ताची परीक्षा घेतली तसे आपण घेऊ नये; आणि ते सर्पाद्वारे नष्ट झाले. आणि त्यांच्यापैकी काहींनी जशी कुरकुर केली तसे तुम्ही करू नका; आणि ते संहारकाद्वारे नष्ट झाले. १ करिंथकरांस १०:१-१०.

पौल आणि सिस्टर व्हाईट प्राचीन इस्राएलचा उपयोग विजयी व नीतिमान लोकांचे उदाहरण म्हणून करीत नाहीत. उलट, नेमके त्याच्या विरुद्ध. पौल त्या पहिल्या दहा वचनांचा सारांश अकराव्या वचनात मांडतो, आणि मग पुढील वचनात तो तो धडा स्पष्ट करतो, जो प्राचीन इस्राएलचा इतिहास पाहणाऱ्यांना देण्यासाठी अभिप्रेत आहे.

म्हणून जो कोणी आपण उभा आहोत असे मानतो, त्याने पडू नये म्हणून सावध राहावे. १ करिंथकर १०:१२.

प्राचीन इस्राएल हे अशा एका लोकांचे उदाहरण आहे की ज्यांना देवाने बोलाविले, देवाने मार्गदर्शन केले, देवाच्या भविष्यवाण्या त्यांनी पूर्ण केल्या, आणि प्रत्येक टप्प्यावर त्यांनी देवाविरुद्ध बंड केले; आणि शेवटी त्यांनी स्वर्ग व पृथ्वीच्या सृष्टीकर्त्यालाच वधस्तंभावर खिळले! अॅडव्हेंटिस्ट लोक प्राचीन इस्राएलबद्दल ही तथ्ये मान्य करण्यात काहीच अडचण मानत नाहीत, परंतु क्वचितच ते त्या अभिप्रेत इशान्याला त्यांच्या लाओदिकी अंधत्वाने भेदू देतात. ते कदाचित त्या उताऱ्यांचा उल्लेख करतील ज्यांत सिस्टर व्हाईट चर्चला देवाच्या डोळ्याचे बुबुळ असे संबोधतात, आणि ती तशी आहेही; परंतु आपल्या लोकांवरील देवाचे प्रेम त्यांच्या प्रत्यक्ष स्थितीवर पडदा टाकत नाही. ज्यांच्यावर तो प्रेम करतो त्यांना तो ताडतो आणि शिस्त लावतो. देवाची मंडळी जरी देवाच्या डोळ्याचे बुबुळ असली, तरी येशूने त्या बुबुळाशी—स्वतःच्या त्या बुबुळाशी—असलेले आपले नाते अत्यंत स्पष्टपणे संक्षेपाने मांडले.

हे यरुशलैमा, यरुशलैमा, तू संदेष्यांना मारतोस, आणि तुझ्याकडे पाठविलेल्यांना दगडमार करतोस; जशी कोंबडी आपल्या पिलांना आपल्या पंखांखाली एकत्र गोळा करते, तशी मी तुझ्या मुलांना कितीदा एकत्र गोळा करावे असे इच्छिले, पण तुम्ही इच्छिले नाही! पाहा, तुमचे घर तुम्हाला उजाड सोडून देण्यात आले आहे; आणि खरेच मी तुम्हाला सांगतो, ‘प्रभूच्या नावाने जो येतो तो धन्य आहे,’ असे तुम्ही म्हणण्याची वेळ येईपर्यंत तुम्ही मला पाहणार नाही. लूक १३:३४, ३५.

प्रश्न असे विचारले पाहिजेत, “येशू खरोखरच प्रारंभाच्या द्वारे अंताचे चित्रण करतो काय? प्राचीन इस्राएल खरोखरच आधुनिक इस्राएलचे चित्रण करतो काय?” प्राचीन इस्राएलचा त्यांच्या संपूर्ण इतिहासभर असलेला दोष हा होता की, त्यांच्या वारशामुळे आपण देवाचे लोक आहोत, आणि म्हणून आपण देवाच्या लोकांशिवाय दुसरे काहीही असू शकत नाही, असा त्यांचा विश्वास होता. म्हणूनच यिर्मयाच्या दिवसांत त्यांनी आपण परमेश्वराचे मंदिर आहोत, अशी कबुली दिली.

परमेश्वराकडून यिर्मयाला आलेले वचन असे होते: “परमेश्वराच्या मंदिराच्या द्वाराशी उभा राहा, आणि तेथे हे वचन जाहीर करून म्हण, ‘हे यहूदातील सर्व लोकांनो, जे या द्वारांतून परमेश्वराची उपासना करण्यासाठी प्रवेश करता, परमेश्वराचे वचन ऐका. सेनाधीश परमेश्वर, इस्राएलचा देव, असे म्हणतो: तुमचे मार्ग आणि तुमची कृत्ये सुधारा, म्हणजे मी तुम्हांला या स्थळी वास करू देईन. फसव्या शब्दांवर भरवसा ठेवू नका, असे म्हणत, “परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर, हेच आहे.”’ यिर्मया ७:१-४.

याच भ्रमावर योहान बाप्तिस्त्यानेही विशेष भर दिला होता.

आणि आपली पापे कबूल करीत ते त्याच्याकडून यर्दनमध्ये बाप्तिस्मा घेत होते. परंतु त्याने अनेक फरीशी व सदुकी यांना त्याच्या बाप्तिस्म्यास येताना पाहिले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, अरे सर्पांच्या पिल्लांनो, येऊ घातलेल्या क्रोधापासून पळून जाण्याची सूचना तुम्हांला कोणी दिली? म्हणून पश्चात्तापास योग्य अशी फळे धरा. आणि आपल्या मनात असे म्हणू नका की, आम्हांला अब्राहाम पिता आहे; कारण मी तुम्हांला सांगतो की, देव या दगडांपासून अब्राहामासाठी संतती उभी करू शकतो. आणि आताही कुऱ्हाड झाडांच्या मुळाशी ठेवलेली आहे; म्हणून जे झाड चांगले फळ धरीत नाही ते प्रत्येक झाड तोडून आगीत टाकले जाते. मत्तय 3:6-10.

अॅडव्हेंटिझममधील अगदी हाच भ्रमित समज, जो “प्रभूचे मंदिर आम्ही आहोत” या अभिव्यक्तीद्वारे आणि आपण अब्राहामाचे आत्मिक “संतान” आहोत या कल्पनेद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला जातो, तोच लाओदिकेयाच्या आंधळेपणाचा मुख्य प्रकटीकरण आहे.

“देव आपल्या लोकांना हे सांगण्यासाठी दूत पाठवितो की, त्याच्या धार्मिकतेच्या नियमांचे पालन करण्यासाठी त्यांनी कसे असले पाहिजे आणि काय केले पाहिजे; आणि मनुष्य जर ते पाळील, तर तो त्यांच्यामध्ये जिवंतही राहील. त्यांनी देवावर सर्वोपरी प्रेम करावे, त्याच्यापुढे इतर कोणतेही देव ठेवू नयेत; आणि त्यांनी आपल्या शेजाऱ्यावर स्वतःप्रमाणे प्रेम करावे, आणि जसे ते इच्छितात की त्याने त्यांच्याशी करावे तसेच त्यांनी त्यांच्याशी करावे.”

“देवाच्या पवित्र नियमातील एकही काना-मात्र गोष्ट हलक्याने किंवा अनादराने वागविली जाऊ नये. जे ‘परमेश्वर असे म्हणतो’ याचे उल्लंघन करतात, ते आपल्या निर्माणकर्त्या आणि उद्धारकर्त्याविरुद्ध बंड करून अंधकाराच्या अधिपतीच्या ध्वजाखाली उभे असतात. ते आज्ञाधारकांना दिलेल्या अभिवचनांचा दावा करतात आणि म्हणतात, ‘परमेश्वराचे मंदिर, परमेश्वराचे मंदिर आम्ही आहोत,’ तरीही ते त्याच्या स्वभावाचे विपर्यस्त चित्रण करून, त्याने त्यांना करू नका असे सांगितलेली तीच कृत्ये करून देवाचा अपमान करतात. ते असा निकष उभा करतात, जो देवाने दिलेला नाही. त्यांचे उदाहरण भरकटविणारे आहे, त्यांचा प्रभाव भ्रष्ट करणारा आहे. ते जगात प्रकाश नाहीत, कारण ते नीतिमत्त्वाच्या तत्त्वांचे अनुसरण करीत नाहीत.”

“देवाने त्यांना पाठविलेल्या प्रकाशाकडे दुर्लक्ष करून मनुष्य देवाविषयी याहून मोठा विश्वासघात दाखवू शकत नाही. जे असे करतात ते अज्ञ लोकांना भरकटवितात, कारण ते खोट्या मार्गचिन्हांची उभारणी करतात. ते सतत शुद्ध तत्त्वांचे विपर्यसन करीत असतात....”

“पवित्र शास्त्रातील शब्दांत आपल्याला स्पष्टपणे सांगितले आहे की यहुदी राष्ट्रावर उजाडपणा का आला. त्यांच्याकडे महान प्रकाश, समृद्ध आशीर्वाद आणि विलक्षण भरभराट होती. पण ते त्यांच्यावर सोपविलेल्या विश्वासास अप्रामाणिक ठरले. त्यांनी प्रभूच्या द्राक्षमळ्याची विश्वासूपणे काळजी घेतली नाही, किंवा त्याची फळे त्याला अर्पण केली नाहीत. त्यांनी जणू काही देवच नाही अशा रीतीने वागणूक केली, आणि म्हणून त्यांच्यावर आपत्ती कोसळली.” Manuscript Releases, volume 14, 343-345.

इस्त्राएलला असे वाटत होते की त्यांच्या इतिहासाच्या आरंभी देवाने त्यांची निवड केली असल्यामुळे ते नेहमीच त्याचे निवडलेले लोक राहतील. याहूनही वाईट म्हणजे, ते असेही मानत होते की ते त्याचे निवडलेले लोक असल्यामुळे, त्यांनी त्याचा मान राखण्यास नकार दिला असला तरी, तो त्यांचा मान राखील. भविष्यसूचक दृष्टीने, त्यांना घटस्फोट देण्यात येईपर्यंत ते त्याचे निवडलेले लोक होते; परंतु देवाने त्यांच्याविषयी जशी इच्छा केली होती तसे लोक ते कधीच नव्हते. निवडलेल्या लोकांचे धार्मिकत्व हे ते स्वतःला कोण समजतात यावर ठरत नाही. प्राचीन इस्त्राएल हे सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चचे प्रमुख उदाहरण आहे; परंतु जेव्हा ही खोटी पूर्वधारणा स्वीकारली जाते की जगाच्या शेवटी तेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतात, तेव्हा प्राचीन इस्त्राएलप्रमाणेच लाओदिकीयेचा आंधळेपणा प्रकट होतो. अॅडव्हेंटिझम असा विश्वास ठेवतो आणि शिकवितो की स्पष्टपणे याउलट पुरावा असतानाही, ते जगाच्या शेवटी देवाचे अवशिष्ट लोक आहेत.

आपण कृपाकाळाच्या समाप्तीजवळ जितके अधिक येत आहेत, तितका लाओदिकीया लोकांस दिलेला संदेश अधिक गंभीर आणि सरळ झाला पाहिजे. जर तो खोटा आधारसिद्धांत सत्यासाठी बाजूला ठेवला गेला नाही, तर आरोन, यराबाम आणि 1863 यांची उदाहरणे परंपरा व रूढी यांच्या आच्छादनाखाली लपविली जातात. अशा आच्छादनाखाली अधिक काळ लपून राहण्यासाठी कृपाकाळाच्या समाप्तीची वेळ फारच जवळ आली आहे.

आणि हा दोषारोप आहे की, प्रकाश जगात आला आहे, तरी मनुष्यांनी प्रकाशापेक्षा अंधकारावर अधिक प्रेम केले; कारण त्यांची कृत्ये दुष्ट होती. कारण जो कोणी वाईट करतो तो प्रकाशाचा द्वेष करतो, आणि आपल्या कृत्यांचा भंडाफोड होऊ नये म्हणून तो प्रकाशाकडे येत नाही. योहान ३:१९, २०.

अॅडव्हेंटिझममधील धर्मत्यागांचा इतिहास देवाच्या भविष्यवाणीपर वचनात नोंदलेला आहे. तो एक भविष्यवाणीतील वास्तव आहे. याचा पहिला पुरावा म्हणजे प्राचीन इस्राएल. प्राचीन इस्राएलचा इतिहास हा सतत चालू राहिलेल्या आणि वाढत गेलेल्या धर्मत्यागाचा इतिहास आहे, आणि तरीही बायबल व भविष्यवाणीचा आत्मा शिकवितात की प्राचीन इस्राएल आधुनिक इस्राएलचे प्रतिरूप आहे. हे जरी दुःखद असले, तरी या वर्तमान काळात या सत्याचे आकलन करणे याहून अधिक महत्त्वाचे कधीच नव्हते. येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाद्वारे जे उघड केले जात आहे, ते म्हणजे प्रोटेस्टंट शिंग म्हणून अॅडव्हेंटिझमचा इतिहास रिपब्लिकन शिंगाच्या इतिहासाशी समांतर चालतो. दोन्ही शिंगे एकमेकांसाठी दुसरा साक्षी पुरवितात, आणि त्या साक्षीपैकी एकाला योग्य प्रकारे पाहण्यास नकार दिल्यास, त्याच वेळी दुसरा साक्षी ओळखला जाणेही अशक्य होते.

अहरोन, यराबाम आणि 1863 यांच्या रेषा आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलच्या प्रारंभाची ओळख करून देतात, आणि असे करताना त्या रिपब्लिकन शिंगाच्या प्रारंभाचीही ओळख करून देतात. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश हा पशूची खूप स्वीकारण्याविरुद्धचा इशारा आहे. प्रथम रविवारविषयक कायदा करणारे आणि नंतर संपूर्ण जगाला तसेच करण्यास भाग पाडणारे राष्ट्र म्हणजे संयुक्त संस्थाने होय.

“परदेशी राष्ट्रे संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करतील. जरी ती पुढाकार घेत असली, तरीही हाच संकटकाळ जगाच्या सर्व भागांतील आपल्या लोकांवर येईल.” Testimonies, volume 6, 395.

रविवार कायद्याच्या संकटाशी संबंधित भविष्यवाणीतील सत्ये संयुक्त संस्थानाच्या कार्यापासून वेगळी केली जाऊ शकत नाहीत. प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशू हा बायबलमधील भविष्यवाणीचा सहावा राज्य आहे, जो यशया तेवीसच्या अनुसार सत्तर भविष्यवाणीपर वर्षे राज्य करतो. दोन शिंगे असलेला पशू हाच पृथ्वीवरील पशू आहे. त्या दोन शिंगांमधील संबंधाशी निगडित सत्ये आता उघड केली जात आहेत; परंतु केवळ त्यांनाच, जे हे समजून घेण्याची निवड करतात की येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे उकलन एखाद्या गोष्टीच्या प्रारंभाद्वारे तिच्या शेवटाचे चित्रण करून पूर्ण करतो.

संयुक्त संस्थाने १७९८ मध्ये बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून आरंभले, आणि पुढील पासष्ट वर्षांत, इतिहासभर एकत्र प्रवास करणारी ती दोन शिंगे अशा परिस्थितीत स्थापित करण्यात आली की ती ओळखता येऊ शकत होती, परंतु फक्त त्यांनाच जे पाहण्यास तयार आहेत. यशया अध्याय सातमध्ये मांडलेली ती पासष्ट वर्षे इ.स.पू. ७४२ मध्ये आरंभली आणि इ.स.पू. ६७७ मध्ये समाप्त झाली. १७९८ पासून १८६३ पर्यंत ती वर्षे पुन्हा घडली. ती पासष्ट वर्षे दोन्ही शिंगांतील संकटाची एक प्रक्रिया ओळखून देतात.

१८६३ पर्यंत यशया तेवीसमधील भविष्यवाणीतील “एका राजाचे दिवस” यांचा आरंभीचा कालखंड समाप्त झाला होता, आणि तसे होत असताना त्याने “एका राजाचे दिवस” या समाप्तीच्या कालखंडाचे भविष्यसूचक मार्गचिन्हे स्थापित केली. यशया तेवीसमधील प्रतीकात्मक सत्तराचा शेवट पहिल्या पासष्ट वर्षांद्वारे दर्शविला आहे. १८६३ पासून १९८९ मधील अंतकाळापर्यंतचा कालावधी हा लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिस्ट चर्चचा कालखंड आहे, जो मिलराइट चळवळीपासून आरंभ होतो आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीमध्ये समाप्त होतो. शेवटच्या या कालखंडास समजून घेण्यासाठी, आरंभीचा कालखंड समजून घेणे आवश्यक आहे. अॅडव्हेंटिझम हे करू शकत

नाही, कारण त्याचा आरंभ मोशेच्या शपथेच्या नकाराने चिन्हांकित आहे, जी अगदी त्या पासष्ट वर्षांची ओळख करून देते, जी अॅडव्हेंटिझमच्या आणि संयुक्त संस्थानांच्या आरंभ व समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतात.

या कारणास्तव, आणि हा अत्यंत महत्त्वाचा कारण आहे, या लेखाने यहूदाच्या वंशातील सिंहाकडून आता उघड केला जात असलेला एक भविष्यवाणीचा तथ्य सिद्ध करण्याचा प्रयत्न केला आहे. ते तथ्य असे आहे की, जर तुम्ही सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट चर्च नेहमीच लाओदीकियाच्या स्थितीत राहिले आहे हे मान्य करण्यास तयार नसाल, तर तर्कशुद्धपणे तुम्ही अॅडव्हेंटिझमचा इतिहास योग्य रीतीने विभागू शकत नाही; आणि अॅडव्हेंटिझमचा इतिहास योग्य रीतीने विभागल्याशिवाय रिपब्लिकनिझमचे शिंग योग्य रीतीने ओळखणे तुमच्यासाठी अशक्य आहे.

कारण त्यांनी प्रभु व तारणारा येशू ख्रिस्त याच्या ज्ञानाद्वारे जगाच्या विटाळांपासून सुटका करून घेतल्यानंतर, जर ते पुन्हा त्यांत गुंतले जाऊन पराभूत झाले, तर त्यांची शेवटची अवस्था पहिल्यापेक्षा अधिक वाईट होते. कारण त्यांनी नीतिमार्ग जाणून घेतल्यानंतर, त्यांच्याकडे सोपविण्यात आलेल्या पवित्र आज्ञेपासून फिरण्यापेक्षा, त्यांनी तो मार्गच जाणला नसता तर त्यांच्यासाठी ते अधिक बरे झाले असते. परंतु त्यांच्याविषयी खरी म्हण अशी घडली आहे, "कुत्रा आपल्या वांतीकडे पुन्हा वळला आहे; आणि धुतलेली डुकरी चिखलात लोळण्यासाठी परत गेली आहे." २ पेत्र २:२०-२२.